

ւոր մը զոհեցին պատերազմի ոգւոյն ու Պուրհամի, որպէս զի իրենց նպաստաւոր ըլլան. հօն մօտիկ եղող վեճուի (վանքի) մը պոնցերը կատարեցին աս արարողութիւնը՝ դեղին երկայն զգեստներ հագուած: Ի՞ն ատեն աս անապատէն եկած վայրագ մարդիկը, հասարակ զինուորէն սկսեալ մինչև բանակին գլխաւորը՝ թաթխեցին իրենց նիզակներուն ծայրերը աս ջերածերմ արեան մէջ և վայրենի ու ահաւոր ձայնով մը աղաղակեցին. ետքը աս ձիաւորաց բազմութիւր, որուն հետ անշատնում խումբեր ուղտերու կու գային պաշարները բերելու համար, շարունակեց իր ձամբան, ու եկաւ բանակեցաւ մայրաքաղքին մօտ՝ ընդ դրօշակաւ Արդւոյն երկնից:

Հատ դաւակցութիւններ եղան Հվան-փինկի կենաց դէմ, բայց ամէնն ալ պարապը ելան՝ արքայասէր սպայի մը իննամքովը, որ կայսերքովէն ոչ երբէք կը բաժնուի: Ալ պատմուի թէ այդ սպայն գեղեցիկ կին մը ունէր՝ Վա-թիա անուամք, որ բոլոր Ինքինի մէջ ձանցուած էր: Ապային մայրը, որ կը յուսար թէ որդին իր հանձարովը, իր սիրելի կերպովն ու քաջասրտութեամբը շատ առաջ պիտի երթար օր մը, կը տրտմէր կը վշտանար տեսնելով որ անիկայ բոլորովին գրաւուած էր իր ամուսնոյն սիրովը, և կը վախէր որ այդպիսի անխափան կրից ինքըզինքը տալով անոր հանձարն ու քաջասրտութիւնը պիտի նուազէին: Աւ որովհետեւ իր աս մտածութիւնները խօսքով ալ կը յայտնէր, աս բանիս վրայ շատ զայրացաւ հարսը. և օր մը խեղձ մայրը թունաւորուած՝ գերեզման մտաւ: Ի՞ս դիպուածը 1849ին հանդիսակեցաւ: Վա-թիա ու իր էրիկը բռնուեցան մէկէն. և յետ դատաստանական քննութեանց՝ երկուքն ալ մահուան դատապարտուեցան. Վա-թիա պիտի մեռնէր հարիւր վիրաց պատժովը, իսկ երկանը՝ որուն աստիճան մը աւելի թեթև տանջանք տալու որոշած էին՝ զլուխը պիտի կտրուէր: Անոյն զործա-

դրուելու տեղը՝ երբոր հօն ներկայ եղող գլխաւոր սպայն բայցաւ այն երկու թղթերը, որոնց մէջ սովորաբար գըրուած կ'ըլլան կայսեր բարձրագոյն հրամանները, անոնցմէ մէկը անգիր գտաւ, որ Վա-թիայի երկանը վճառյն թուղթն էր. ան ատեն զինքը, ըստ սովորութեան, բանտ տարին: Ի՞ս դիպուածէս ետքը՝ աս սպայն շատ առաջ գնաց. և խռովութեան ատենը՝ խելմը առիթներու մէջ ցուցընելով արդեամբք իր սէրն ու հաւատարիմ ծառայութիւնը առ Հվան-փինկ, կամաց կամաց կայսեր մտերմութիւնը ստացաւ ու օր օրուան վրայ ալ աւելի ստանալու վրայ է, և միշտ կը հսկէ անոր քով:

Կայսրը չորս տղայ ունի, որոնց անդրանիկը տասնըրութը տարուան է, և մէկ աղջիկ մը: Անինակ հօրեղբայրներ, մօրաքոյը մը, երկու եղբայր, և երկուքոյը, որոնք մեծամեծներու հետ կարգուած են:

Ջինաց կայսեր վրայ այս համառօտ տեղեկութիւնը տալէն ետքը, կ'աւելցնենք ծանուցանելու, որ բոլոր Իւրոպա կը սպասէ տեսնել թէ արդեօք թնչվերջ պիտի տայ Հվան-փինկ եւրոպական պետութեանց հետ ունեցած իր այդ յետին գժտութիւններուն:

ՎԻՃԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

—
Սեղկի հանքերը :

Անդիկը թէպէտ շատ գործածական մետաղ է ու միշտ բարձր գնով կը վաճառուի, բայց չգիտցուիր թնչ պատճառաւ՝ ընդհանրապէս այնչափ փոյթ տարուած չէ ասոր հանքերը բանեցընելու: Անդիկի հանքերը յաճախ են. կը գըտնուին Իւրդուգալի, Դասկանայի, Իւստրիոյ, Ապանիոյ, Անեփիգոյի, Տերուի, Վալիֆունիոյ ու Ջինաստանու մէջ. սակայն ասոնցմէ մէկ քանին միայն կը բանեցուի: Խակ Վարիկէի ու Ավելիոյ մէջ, և Ի՞սիոյ ալ Ջինաստանէն

զատ ուրիշ մասերուն մէջ՝ ամենևին չեն գտնուիր : Չինաստան իր բովերէն հանած սնդիկը իրեն պիտոյիցը միայն կը ծառայեցընէ . և ինչուան 1850 տարին՝ հին աշխարհքին ամէն կողմերը գործածուած սնդկին զրեթէ ամբողջ քանակութիւնը լուրոպայէն կը հանուէր , և ան ալ միայն Ապանիայէն ու Շատրիայէն :

Ինտալուսիոյ մէջ եղած Վլմատէնի բովերը , որոնք Խաղրէմատուրայի սահմանին վրայ ու Վորենեան լերանց գոտուոյն ձիւղերուն մէջ կ'իյնան , ինչուան հիմա աշխարհքիս ձոխագոյն սնդկի հանքերն են . և թէպէտ հին ժամանակներէ ՚ի վեր կը բանեցուին , սակայն անանկ կ'երևայ որ ոչ երբէք պիտի հատնին , և միշտ ասոնց տուած ծանրութեան կէսը զուտ սնդիկ է . իսկ միւս կէսին գլխաւոր խաւնուրդն է կինաբարիսը : Տարի տարուան վրայ՝ Վլմատէնի բովերէն հանուած սնդկին քանակութիւնը աւելնալու վրայ է . 1850 տարւոյն՝ 1,227,750 հազարամատուին ասոնք , իսկ 1855էն՝ 1,964,470 հազարամատուին :

Շատրիոյ ունեցած սնդկի հանքերը Խտրիա վիճակին մէջն են , և շատոնցուընէ ՚ի վեր ձանցուած են . Կը զուրցուի թէ ասոնք ժե դարուն գրանուած ըլլան , և թէ ան ժամանակէն ՚ի վեր շարունակաբար կը բանեցուին : 1823էն ինչուան 1848 տարին՝ ասոնց տուած սնդկի քանակութիւնը 65էն 100ի համեմատութեամբ աւելցած է . այսօրուան օրս՝ ինչուան 162,093 հազարամատուին մնդիկ կ'ելլէ ասոնցմէ , որուն խառնուրդն է կինաբարիսը . իսկ զուտ սնդիկ 2,455 հազարամատուին Անկարիոյ մէջ թէպէտ և սնդկի հանքչկայ ամենւէին , սակայն աս երկիրս ամէն տարի 118 հազարամատուիկ կուտայ . որովհետեւ ուրիշ հանքեր բանեցընելու ատեն զիապուածով կը գտնուի . և չորս տարի միակերպ մէկդի զիգելէն ետքը աս գտնուածը , կը զատեն անոնց մէ զուտ սնդիկը , որ երբեմն ինչուան 3,274 հազարամատուին ալ կը հասնի :

Դրանսիլվանիոյ նահանգն ալ տարին 4,583 հազարամատ կը մատուցանէ : Իսկ Շատրիոյ բովը հանքերէն 1855 տարւոյն առնուած սնդկիկ՝ 245,550 հազարամատ կը սեպուի :

Լուրոպայի ուրիշ կողմերը հանուած սնդկին քանակութիւնները շատ բան մը չեն . միայն Պաւիերայի Հռենեան գաւառին մէջն է որ տարին գրեթէ 4,911 հազարամատ սնդիկ կ'ելլէ :

Վմերիկաբազմաթիւ են սնդկի հանքերը , գոնէ այն երկիրներուն մէջ որոնց Ապանիացիք տիրած էին ատենօք : Ռերուի մէջ եղած Խուանգա Ա ելիգայի բովերը վկայ են բաածնուս . դրժբազզաբար ասոնք հիմն ՚ի վեր կործանեցան 1770 տարւոյն՝ տէրութե կողմանէ զրուած վերակեցուին անզգուշութը . ասոնցմէ ինչուան 336,436 հազարամատ կը հանուէր տարին : 1850 տարւոյն՝ Գալիֆոռնիոյ մէջ Ան-Ֆրանչիսկոյ քաղաքէն 26 հազարամեզր հեռու , և գրեթէ հողուն երեսը , սնդկի առատ հանք մը գտնուեցաւ , զոր կոչեցին Կո-Ալմատէն . ասիկայ 1852էն 130,960 հազարամատուիկ տուաւ , իսկ 1855էն՝ 980,000 հազարամատուի : Վս հանքին մէջ աշխատող գործաւորները , որոնք մեծաւ մասամբ Վեխիգացի են կամ Վեխիգոյի հընդիկներէն , որը 40 ֆրանգ վարձք կ'առնեն՝ ութը ժամ միայն աշխատելով : Լու ասկէց հանուած գրեթէ բովը սընդիկը կը խրկուի Վեխիգոյ , որուն արծաթոյ բովերը տարին 916,720 հազարամատուիկ կը սպառեն :

Ա երոյիշեալ քանակութիւնները հաշուելով , կը տեսնուի որ 1855 տարւոյն բովը աշխարհքիս մէջ սնդկին ելած քանակութիւնն է 3,489,530 հազարամատուի : Որ իւրաքանչիւր աշխարհքի վրայ հետեւեալ կերպովս կը բաժնուին .

Սպանիա	1,964,470 հզկմ
Աւստրիա	245,550
Պաւիերա	4,910
Բերու	294,600
Գալիֆոռնիա	980,000

Բ. Ա. Հանդապահութեալ 3,489,530 հզկմ